

GROENE GORDEL

*Zalig de boom, die nauwelijks voelen kan,
Nog zaliger de steen, die helemaal niet voelt.*

- Becquer

De dichter in zijn huis van weinig slaap
Staat op met een erectie, na een droom
Die zijn prostaat doet trillen van geluk.
Een doordeweekse dinsdag, warm en nat.

Winter, die niets begrijpt van politiek,
Maakt vreemd muziek in onze hemelboom
(Maria heeft me deze naam geleerd)
Alsof het ergens veilig binnen wou.

Mensen zijn bomen die zich verplaatsen
Langs drukbevolkte straten naar hun werk.
Kijk, een sering! Kijk, een perelaar!
Kijk, een kastanje in haar witte kleet!

Dichters hebben geen tijd om te werken,
Hun naarstige groeiproces houdt niet op.
Met verbaasde ogen bekijken deze dromers
De uitzaaiing van de stedelijke woestijn.

Met welk hout zal ik mijn pijlen maken,
Met welk papier en met welke groene inkt?
Bulldozers ratelen in mijn uitlaatklep
En helaas de beek door de bossen stinkt.

Marcus Cumberlege, Lappersfort Poets Society